

O PISCU

Prene me telefon. Rano je jutro.
Glas iz mobilnog uređaja ispričava
se ako me smeta.

Zove vršnjak, nekadašnji osmoškolac,
Rabljanin Debelić. Frane Debelić.
Zvali smo ga Debo, premda je bio
mršav kao prut. Blijed i mršav. Mislili
smo tada da ima gliste?!

A zvali smo ga tako – *Debo* –
naravno, prema prezimenu, je li?

Tko zna kako sada izgleda?! Ne
pamtim da smo se uopće vidjeli nakon
davnih školskih dana. Poručuje mi da
skupina naših vršnjaka, *generacija*,
organizira svečanu prigodu –
domjenak, zapravo – u povodu
obljetnice naše mature. *Male mature*.
Pita me hoću li doći? (...)

Drago mi je da su me se sjetili. (...)
Možda je *kvaka* samo u pravoj riječi?

(UMJESTO POGOVORA)

ISBN 978-953-

Cijena 20 EUR

Franjo Deranja rođen je 1947. godine u Novom Vinodolskom, gdje završava i osnovnoškolsko obrazovanje a Građevinsku tehničku školu i Pedagoški fakultet u Rijeci.

Prve stihove piše i javno čita još kao osnovac a objavljuje kao srednjoškolac.

Od rane mladosti bavi se glazbom (klarinet i saksofon), sklada i piše tekstove za vlastite skladbe i skladbe drugih autora. Kao sedamnaestogodišnjak sudjelovao je, kao najmlađi autor, na Festivalu zabavne glazbe *Šalata '65.*, u Zagrebu, sa skladbom *Tvoji koraci* – za koju je napisao i stihove i glazbu – a interpretirao ju je *Trio Jeka*.

Višestruki je sudionik Festivala Melodije Istre i Kvarnera gdje je nagrađivan za svoje stihove koje je uglazbilo više skladatelja.

Okušao se i u crtežu pa je sudionik skupne izložbe slika slikara amatera iz Novog Vinodolskog (održana u Narodnoj čitaonici i knjižnici).

U novinarstvu je proveo gotovo čitav radni vijek – i, sada, produžetke, što ih provodi i u mirovini.

Dosad je objavio više od dvadeset naslova poezije, proze, publicistike i jednu dječju slikovnicu.

Član je Društva hrvatskih književnika – Ogranak Rijeka, Hrvatskog novinarskog društva i Hrvatskog društva skladatelja.

Dobitnik je Crikveničkog sunca (2020.) na Jadranskim književnim susretima.

Suprug je Jadranke, otac Nikoline (1972. – 2022.) i Ivana, djed Anje i Tiana.

Živi u Novom Vinodolskom.

Za više informacija vidjeti link: <http://franjoderanja.magix.net>

FRANJO DERANJA : MOĆI PUNOG MJESECA

FRANJO DERANJA MOĆI PUNOG MJESECA

(iliti: Valda)

Fragmenti i epizode
(roman od novelètā)

Djed je, primjerice,
bio pripovijest za sebe.

Borio se za dvije države – za neke
pretprošle i prošle, premda bi bio
najsretniji da je mogao dočekati i
doživjeti ovu današnju, koliko god je
mala i manja od onih ranijih u kojima
je živio. (...) Moji su mi pripovijedali
kako je bio mobiliziran u austrijsku
vojsku i poslan na talijansku frontu
kod Gorice, i to zajedno s
Alozijem Stepincem.

Bili su zajedno u bitkama na rijeci
Piavi. Pao je u talijansko zarobljeništvo,
odakle su se obojica, i on i Stepinac,
oslobodili u prosincu 1918., kao
solunski dobrovoljci.

U proljeće 1919. bio je demobiliziran,
nakon što je ranjen i ostao
bez polovice desne noge.

Kada bi se šalio, a bilo je to doduše
rijetko, rekao bi kako svaki gubitak
i ne mora biti baš to, gubitak,
i da je on izgubivši nogu
istodobno dobio životnu družicu.

(2. Bariša)

Naklada Kvarner : Gradska knjižnica Crikvenica : Grad Novi Vinodolski